దేశానికి యాక్సిడెంట్

ఫోన్.

ఉలిక్కిపడి దిగ్గున లేచాడు. రిసీవర్ అందుకున్నాడు మూర్తి. అవతల్నుంచి అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్ కంగారుగా మాట్లాతున్నాడు.

"డి రెయిల్ మెంట్ సార్"

"ఎక్కడ?"

తాడేపల్లి గూడెం దగ్గర— థ్రీ అప్"

"అందరికీ ఫోన్ చేశారా!"

"చేస్తాను సార్"

"నేను జివిఎమ్‌కి చేస్తాను. వెంటనే బయల్దేరుతున్నాను"

ఇంజనీర్ మూర్తి చార్జీ తీసుకున్నాక ఇదే మొదటి ఏక్సిడెంట్. థ్రీ అప్ మెయిల్ అంటే జనం బాగా కిటకిట లాడుతూ ఉంటారు. ఎందరు చచ్చిపోయారో ఏమిటో. సరైన లెక్క ఇవ్వకూడదు. పై నుంచి లోపాయికారీ ఆర్డర్.

మూర్తి బయలుదేరేసరికి బంగళా ముందు కారొచ్చి ఆగింది. కంట్రాక్టర్ రమణయ్య కారు దిగి చిరునవ్వుతో చేతులు జోడించుకుంటూ వస్తున్నాడు. అక్కడ వందల్లో జనం పోతే ఇక్కడ ఇతనికి చిరునవ్వు వస్తోంది. ఎందుకురాదు? పాడైపోయిన ట్రక్ రిపేర్ చేస్తే లక్షల్లో ఆదాయం వస్తుంది. శవాల మీద పడి బతికే జాతి.

"రైలు పడిపోయిందట సార్!"

అందుకేగా నాయనా పొద్దున్నే తగలడ్డావ్? వీడికికాంట్రాక్టు ఇవ్వకూడదని చాలా సార్లే అనుకున్నాడు మూర్తి. కాని తప్పదు పెద్దతలకాయలువీధి వెనకవున్నాయి. పెద్ద కాంట్రాక్టులన్నీ వీడే కొట్టేస్తాడు. పోనీ సరిగ్గా పని చేయిస్తాడా అంటే పెద్దకాంట్రాక్టు వీడు కొట్టేసి దాదాపు సగం డబ్బు జేబులో వేసుకుని మిగతా సగం సబ్ కంట్రాక్టులకి ఇచ్చేస్తాడు. ఆ కాంట్రాక్టుని తన ఒక్క సంతకంతో వీడు లక్షలు కొట్టేస్తాడు. ఆ మధ్య మరో కాంట్రాక్టరు వచ్చాడు. ఆ కాంట్రాక్టు తనకే ఇచ్చేస్తే లక్షల ముడుపు చెల్లిస్తానన్నాడు. అందుకే వాణ్ని తగలేశాడు. వీడు లంచం యిస్తాడా తనంతటి వాడికి? అయినా ఎవడో వొకడికి కాంట్రాక్టు ఇవ్వాలిగా? చచ్చినట్లు వీడికే ఇవ్వాల్సి వచ్చేది.

"కారుంది రండి సార్ వెళ్దాం" ఎంత నక్క వినయమో మరి డబ్బు లక్షలు ముడుతుందిగా రాస్కెల్‌కి.

"వద్దు. స్టాఫ్‌తో కలిసి వెళ్తాను"

"మీ ఇష్టం. ఏక్సిడెంట్ స్థలం దగ్గరే కలుద్దాం"

వాడు నమస్కారం పెట్టిపోయాడు.

అసలు రైల్వే లోనే ఇలాంటి ఎమర్జన్సీ స్టాఫ్‌ని వుంచొచ్చుగా! రైల్వే మంత్రిత్వశాగాని, రైల్వే బోర్డుగాని అంగీకరించరు. ఇది అనవసర శ్రమ అంటారు. ఆఫ్టరాల్ తినేంత పెద్ద రైల్వే స్టాఫ్‌లో ఒక చిన్న ఇంజనీర్ అదీ కొత్తగా జాయినయి ఆరేళ్లయింది. ఎక్కడో ఎప్పుడో ఏక్సిడెంట్ జరుగుతుందని ఇంత స్టాఫ్‌ని మెయిన్‌టెయిన్ చెయ్యడం డబ్బు దండగంటారు. ఏలూరులో ఏక్సిడెంట్ జరిగిందే అనుకోండి. ఈ ఎమర్జన్సీ స్టాఫ్ వుంటే గింటే ఎక్కడ వాళ్లుంటారు? బెజవాడలోనా? రాజమండ్రిలోనా? వాళ్లు రావాలి. మట్టిపొయ్యాలి. ట్రాక్ వెయ్యాలి ఎంత కష్టం! అందుకే మధ్యలో కంట్రాక్టర్‌గాడికి ఇచ్చేస్తే వాడే చూసుకుంటాడు అంతా.

గవర్నమెంటే ఓ పెద్ద ఎస్కేపిస్ట్. కంట్రాక్టర్‌కి లక్షలు ఇచ్చుకుంటారుగాని, ఆ డబ్బుతో వంద పేద కుటుంబాలు హాయిగా బ్రతకగలవనే ఇంగితం కూడా లేని పాలకులు వీళ్లు. కాదు ఇందులో ఏదో పెద్ద గూడుపుఠాణియే వుండి ఉంటుంది.

ఏక్సిడెంట్ సైట్ దగ్గరకి చేరుకున్నారు వీళ్లంతా. నలుగురు డాక్టర్లు. హెల్పర్లు, మందులు వగైరా! క్రేన్‌లు రాలేదు ఇంకా.

హృదయ విదారకంగా ఉంది స్థలం. దా[illegible]పు పన్నెండు బోగీలు ట్రాక్ మీద ను[illegible]వి దొర్లిపోయాయి. ముందున్న నాలుగు బోగీలు అప్పడాల్లా అయిపోయాయి హాహాకారాలు, క్షతగాత్రుల ఏడ్పులు, గోలలు, పెడబొబ్బలు, అరుపులు.

మూర్తికి బాధనిపించింది. మరో గంటలో పెద్ద ఇంజనీర్లు దిగబడతారు. హైదరాబాద్ నుంచి జివిఎమ్ వస్తాడు. ఢిల్లీ నుంచి మినిస్టరో డిప్యూటీయో వస్తారు. చూస్తారు. ఏవేవో ఆర్డరిస్తారు. మంత్రిగారు ఆనవాయితీ ప్రకారం స్టేట్‌మెంట్ ఇస్తారు. రెడీ మేడ్ స్టేట్‌మెంట్.

ఇది విద్రోహ చర్య అంటారు.

మూర్తి ట్రాక్ నంతటినీ పరీక్షగా చూశాడు. రైలు లైన్ ఒకచోట విరిగిపోయింది. ట్రయిన్ స్పీడ్‌కి లైను తట్టుకోలేకపోయింది. ఎప్పుడో ఫారిన్ ఇంజనీర్లు చెప్పారు. భారత రైల్వే లైను మీద ఏ బండీ గంటకు ఏభై కిలోమీటర్ల కంటే ఎక్కువ స్పీడ్‌గా వెళ్లకూడదు. తట్టుకునే శక్తి వాటికి లేదు. అయినా వంద కిలో మీటర్ల స్పీడ్‌లో వెళ్తున్నాయి.

జివిఎమ్ రానే వచ్చాడు. ఆయనా ట్రాక్ చెక్ చేశాడు. అదే అభిప్రాయం. కానీ పైకి చెప్పకూడదు. వందలాది నిండు ప్రాణాలు బలైపోయాయి. ఎందరి స్త్రీల పుస్తెల తాళ్లు తెగాయో, ఎందరు బిడ్డలు అనాథలైపోయారో...

ఎవరిది తప్పు? రైల్వే జవాబుదారీ కాదు. రైలు లైనుదాటితే మనిషిని శిక్షించే రైల్వే చట్టం రైలు బండి ప్రమాదంలో మనిషి చచ్చిపోతే బాధ్యత వహించదు. లైను దాటితే ఏ బండికిందైనా పడితే తర్వాత ఆ మనిషికి కాంపెన్‌సేషన్ ఇవ్వాల్సి వస్తుందని ముందుగానే వాడిని చట్టం చట్రంలో బిగిస్తుంది. ఈ రైల్వేలు మనవేనా? లేక ఇంకా బ్రిటీష్‌వాడే నడుపుతున్నాడా? ఎందుకు ప్రజల్నిలా మోసం చెయ్యడం?

మంత్రిగారు వచ్చారు. జివిఎమ్‌తో మాటాడారు. రైల్వే బోర్డు ఛైర్మెన్ కూడా వచ్చారు. అంతా కలిసి మాట్లాడుతున్నారు. ఏదో వొకటి ప్రకటించాలి. ముందూ వెనకా లాడకుండా ప్రకటించేడు.

ఎన్.ఆర్. నంది

"సాబొటేజ్ .. విద్రోహ చర్య"

"ఎవరు ఎవరు?" విలేఖరుల ఆతృత.

తన పార్టీకి ఎవరు విరోధులో వాళ్లమీద నెట్టేయాలి. స్వతంత్ర్యం వచ్చిన కొత్తలో కమ్యూనిస్టుల మీదకి నెట్టేసే వారు. వాళ్లే ఈ పార్టీకి పరమ శత్రువులు. వొదిలేస్తే దేశం వాళ్ల చేతుల్లోకి పోతుంది. చేజేతులా దేశాన్ని కమ్యూనిస్టు రాక్షసుల పాలు చెయ్యడం ఇష్టంలేదు.

ఆపార్టీ ముక్కలైపోయింది. తర్వాత దాదాపు నిర్వీర్యం అయిపోతుంది. ఇక ఆ బూచీ నుంచి ప్రమాదంలేదు. అయినా ఇది విద్రోహుల చర్యగానే చిత్రించాలి.

"ఎవరని మీరు భావిస్తున్నారు సార్?" విలేకరులు విడిచిపెట్టలేదు.

"ఎంక్వయిరీలో తెలుస్తుంది"

ఇక అక్కడ ఉండటం క్షేమం కాదు. విలేఖర్లు మిడతల దండులా మీద పడ్డారు. ఎవరు విద్రోహులంటే ఏమిటి చెప్పడం? ఎంక్వయిరీ... ఎంక్వయిరీ.. ఛస్తే ఆ ఎంక్వయిరీలో విద్రోహ చర్య తెలీదు. ఈ మధ్యలో జనం మరిచిపోతారు.

నిజంగా భారతీయుల మతి మరుపుకి జోహార్లు.

చచ్చిన ప్రతీ మనిషికీ పాతిక వేలు ఎక్స్‌గ్రేషియా, తీవ్రంగా గాయపడిన వాళ్లకి ఐదువేలు. అంటే ఓకాలూ, చెయ్యి పోయినవాళ్లకి అవిటి తనానికి ఐదువేలు!

ఎవరి శక్తి వాళ్లది. ఎవరికి చాతనైనంత వాళ్లు దోచేసుకోవాలి. చచ్చిన శవాల మీద పడి ఏడ్చేవాళ్లు ఎవరైనా కానీయ్ వాళ్ల మీద న్యాయవాదులు పడిపోతున్నారు. "నూటికి పాతిక చాలు. మీకు కాంపెన్‌సిషన్ వారంలోగా వచ్చేట్లు చేస్తా"

కాకుల్లా అరుస్తున్నారు లాయర్లు. భారత్‌కీ ఏక్ ఖోజ్. సమగ్ర భారత్ స్వరూపం. ఒక్క భారత్ శవం మీద ఇంతమంది బతుకుతున్నారా? రేపు శవాన్ని ఊరేగించేటప్పుడు శవమ్మీద నుంచి విసిరే డబ్బుల మీద కుక్కల్లా పడి పీక్కు తినే కుర్రాళ్లు మన రాబోయే తరానికి ప్రతినిధులు.

తిండి దొరక నప్పుడు స్వజాతినే చంపి తినస్తుంది ప్రాణి. అది అనాగరికం అంటాడు. కానీ ఇదే విధమైన నాగరికత? ఇది నవ నాగరీకమా?

మూర్తి బాధపడ్డాడు. మూర్తిలా నిజాయితీతో బతికే ప్రతి ఆఫీసరూ బాధపడ్తాడు. కాని వీళ్ల బాధని పదిలక్షల జనాభాకి ప్రతినిధిగా నిలిచే ఆ ఎమ్మెల్యే పట్టించుకోడు. కోట్లాది భారతీయులకు మంత్రిగా వ్యవహరించే ఆ మహానాయకుడు అంతకంటే పట్టించుకోడు.

డాక్టర్ వచ్చాడు. మూర్తి చెయ్యి తట్టాడు. ఇద్దరూ స్నేహితులు.

"కమాన్. పట్టించుకోవద్దవన్నీ. కొత్తగా వచ్చావుగా. అందుకే బాధ. మరో పదేళ్లలో ఈ అన్యాయాలకి ఇమ్యూన్ అయిపోతావ్. అప్పుడు రోజుకో ఏక్సిడెంట్ అవాలని నువ్వే కోరుకుంటావ్?"

"వ్వాట్! రోజుకో ఏక్సిడెంటా? నేను కోరుకోవడమా?"

"ఆశ్చర్యపోకు! గొంగళీలో బ్రతుకుతున్నావ్. మడికట్టుకు కూచోలేవు. ఇంకా ఇంకా ఏక్సిడెంట్స్ అవాలనే కోరుకుంటావు"

డాక్టర్ రావ్ మాట్లాడేదేమిటో మూర్తికి సరిగ్గా అర్థం కాలేదు. ఇంకా ఇంకా ఏక్సి డెంట్స్ అవాలని కోరుకోవడమేమిటి? జనం అన్యాయంగా చావాలని తాను కోరుకుంటాడా? దేనికి కోరుకోవడం?

మూర్తికి ఎంత ఆలోచించినా అర్థం కాలేదు.

ఇరవైయేళ్ల తర్వాత అతను అర్థం చేసుకునే స్థితిలో లేడు.

డాక్టర్ రావు ఎలావూహించి చెప్పాడో తెలీదు. ఇప్పుడు దేశంలో రోజుకి ఒకటో రెండో ఏక్సిడెంట్స్ జరుగుతూనే ఉన్నాయ్. జనాభాతోబాటు రైలు ప్రమాదాలూ హెచ్చిపోయాయి.

రొటీన్ వర్క్.

రోజుకో ఏక్సిడెంట్ అవ్వాలని మూర్తి కోరుకోవడం లేదు కాని ఏక్సిడెంట్ అయిన మర్నాడు అతని 'జేబు'లో లక్షలు పడ్తున్నాయి.

ఇన్నాళ్లు అతను మడిగట్టుకు కూచోలేదు.

మొదటిసారిగా అతను కిందికి ఎప్పుడు (దిగ) జారిపోయాడో అతనికే తెలీదు.

ఇంత పెద్ద ఉద్యోగంలో వుండికూడా సొంతానికి కారైనా లేదనీ బావమరిది అన్నప్పుడు కారు సంపాదించుకోవాలని కారు యావలో పడిపోయాడు. తన సంతకం విలువ ఓ కారుని స్వంతం చేసుకోవడంలో ఉందని ఇట్టే గ్రహించాడు.

'సూళ్లూరు పేట దగ్గర ఏక్సిడెంట్ సార్..." అదే నవ్వు మొహంతో కాంట్రాక్టర్ వచ్చినప్పుడు వాడు పరమ రోగ్ విద్రోహి అని అనుకోలేకపోయాడు.

పడిపోయింది రైలు కాదు. మూర్తి నైతిక శక్తి నిజాయితీ.

అతని కార్లోనే వెళ్లాడు. రాక్షసుడుగా మారిపోతున్న మూర్తి కిరాతకుడి కార్లో ఎక్కాడు. మర్నాటికి కొత్త కారొచ్చింది. ఇద్దరూ పరమ వర్గమిత్రుల్లా మాట్లాడేసుకున్నారు.

మరో ఏక్సిడెంట్. రెండు వేల గజాల స్థలం. మరో ఏక్సిడెంట్.. పెద్ద బంగళా... మరో మరో మరో... మూర్తి కోటీశ్వరుడు.. కాని బయటకు ఏమీ తెలీదు. గప్‌చిప్‌గా జరిగిపోతోంది. కూతుర్లకి బ్యాంకు ఎక్కౌంట్లు కాదు. బంగారపు నగలు..

కూతుర్ని ఓ ఐఏఎస్‌కి ఇచ్చాడు. మరో అల్లుడు ఐపిఎస్.

అడుగుమెట్ల దగ్గర బతుకుతున్న రోజుల్లో కమ్యూనిస్టుల సానుభూతి పరుడు మూర్తి.

ఇప్పుడు ఫైవ్‌స్టార్ హోటల్స్‌లో బ్లాక్ డాగ్, శేట్ సిక్స్టీ నైన్‌లని సేవిస్తూ కోట్ల మీద ఫరుగులు తీస్తూ కేపిటలిస్టుల జాబితాలో చేరిపోయాడు.

ఒక అల్లుడు ఎడ్మినిస్ట్రేటర్. మరో అల్లుడు రక్షకభట శాఖాధికారి. అతన్లో ఇప్పుడు సానుభూతిలేదు. వందలాది కుటుంబాలు అనాథలైపోతున్నాయి. వేలాది మంగళ సూత్రాలు తెగిపోతూనే ఉన్నాయి. లక్షలాది దీనులూ, హీనులూ స్లమల్ రియాలని వృద్ధిచేస్తూనే ఉన్నారు.

ఆ గుడిసెలు పీకి పారెయ్యండి. ఐఎఎస్ అల్లుడు సంతకం.

పీకి పారేసే ఐపిఎస్ లాఠీ అల్లుడు.

వాళ్లూ కార్లు సంపాయించారు. ప్లాట్లు కొన్నారు. బంగళాలూ కట్టుకుంటున్నా

(మిగతా 12 పేజీలో)

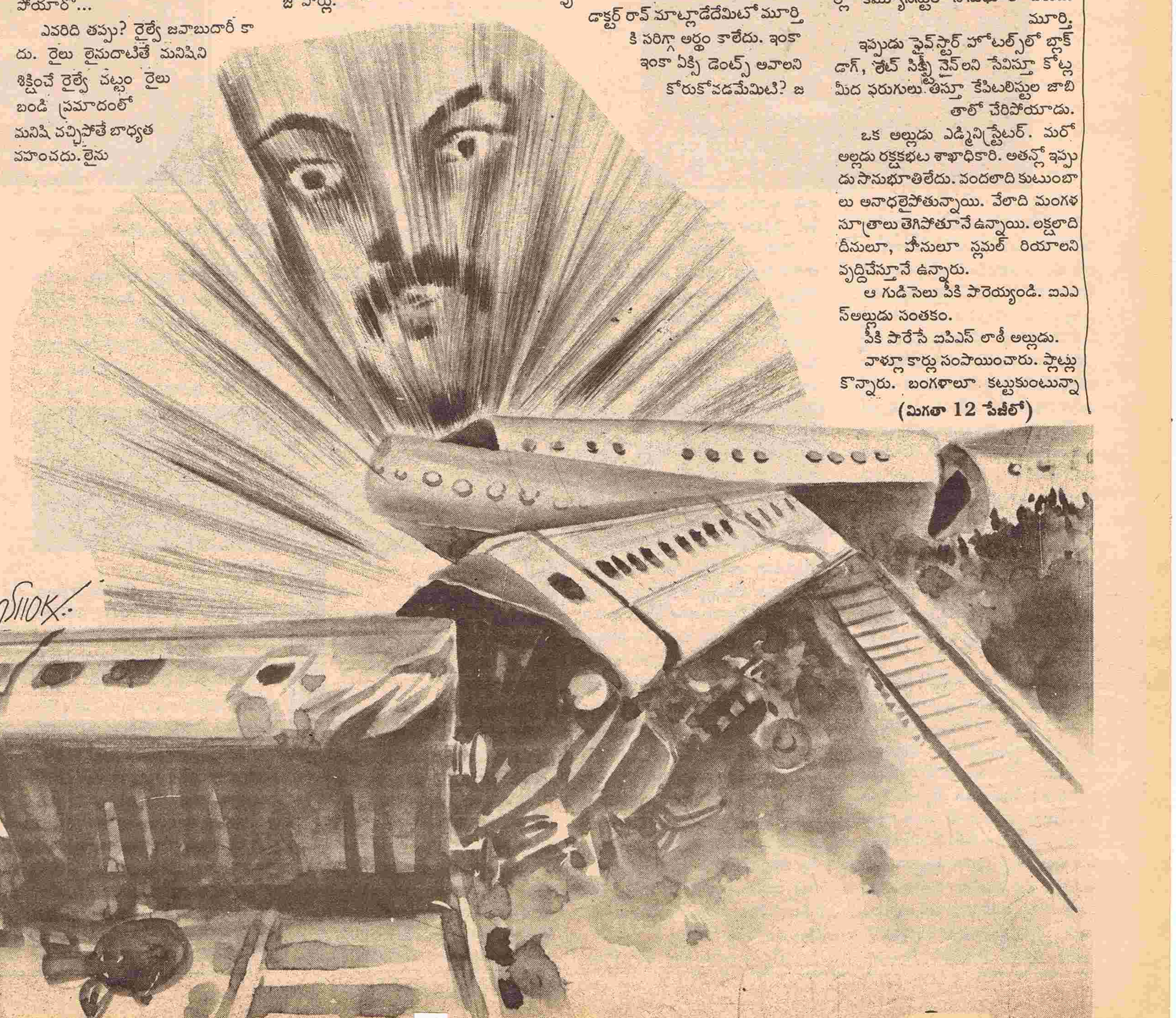

దేశానికి యాక్సిడెంట్

(5వ పేజీ తరువాయి)

రు. బంగారాలు పెరిగాయి. దేశంలో బంగారం చాలక బిస్కెట్ల బంగారమూ కొన్నారు.

ఇంజనీర్ మూర్తి రిటైర్ అయ్యే రోజు దగ్గర కొస్తోంది. అతనికి బెంగపట్టుకుంది. ఇన్నాళ్లూ సేవ చేసిన రైల్వే శాఖని శాశ్వతంగా విడిచిపెట్టేయ్యాలా? పనేం లేకుండా చేతులు కట్టుకుని కూచోవాలా? గుండె బరువెక్కిపోతోంది?

రైలుతో తనకి ఎలాంటి సంబంధంలేదు. ఎలాంటి సెంటిమెంటూలేదు. ఇంత కాలం పనిచేసిన ఉద్యోగశాఖలో ఏదో ఒక రకమైన అవినాభావ సంబంధం ఏర్పడాలి.

కాని మూర్తికి లేదు.

ఆ బాంధవ్యం ఒకానొకప్పుడు ఉండేదేమో!

సమాజం మారిపోతోంది.

విలువలు మారిపోతున్నాయి.

సెంటిమెంట్లు చచ్చిపోతున్నాయి.

రిటైరైపోతున్నాననే బెంగ తప్ప మరో బాధలేదు. మరో రెండేళ్లు పొడిగిస్తే మరో రెండు కోట్లు గడించుకోవచ్చు.

ఇప్పటికి గడించుకున్న కోట్లు వేరు. ఇప్పుడు సంపాదించుకునే గడింపువేరు.

డాక్టర్ రావ్ అనేవాడు. "రోజుకో ఏక్సిడెంట్ అవ్వాలని నువ్వే కోరుకుంటావ్" అని అప్పట్లో ఆశ్చర్యపోయేవాడు మూర్తి. కాని ఇప్పుడు నిజంగానే కోరుకుంటున్నాడు. కాని పైకి చెప్పడు. డాక్టర్ రావ్‌ని గుర్తుకు తెచ్చుకోడు.

మంత్రొచ్చి ఏ అవాకులు చవాకులు వాగినా "జీసాబ్' అనడం నేర్చుకున్నాడు.

మంత్రికంటే ముందు తనే అనేసేవాడు "విద్రోహ చర్య" అని.

ఎవరా విద్రోహులు? ఎక్కడుంటారు? ఏమి ఆలోచించడం లేదు. ఎవడో పైవాడి మీదికి నెట్టెయ్యాలి. ఆ వాళ ఇద్దరి కూతుర్ల నుంచీ ఫోన్ పిల్లలతో పాటు అంతా కోరమండల్‌లో వస్తున్నామని.

"ఈ వయస్సులో మీరెందుకు డాడీ కారు పంపించండి"

"కాదు వస్తానమ్మా"

అయితే ఆ కోరమండల్ చేరనేలేదు. ఒంగోల్ దగ్గర ఏక్సిడెంట్.

అతనికి గుండాగినంత పనయింది.

కాంట్రాక్టర్ మనుషులొచ్చారు.

తనే కారు తీసుకుని భార్యతో బయలుదేరాడు.

సెకండ్ ఏసిలో వస్తున్నారు కూతుర్లు, పిల్లలు. ఏ కంపార్టుమెంటూ 'బతికి' లేదు. లోపల జనం చాలమందే పోయారు. ఎంత మంది పోయారు? దాదాపు మూడొందల మంది పోయారు. కాని చివరి సున్నా చెరిపేసి ముప్ఫయిమందని చెప్పాలా? నో. ఐదొందల మంది పోయారు. కాదు ఐదు లక్షలు, కాదు యాభై కోట్లు.

పిచ్చిగా అరిచాడు మూర్తి.

భార్య గబుక్కున లేచి వొణికిపోతున్న భర్తని పట్టుకుంది. ఏమయింది? ఏమయింది? అంది ఆతృతగా.

ఏక్సిడెంట్ ఏక్సిడెంట్. మన పిల్లలిద్దరూ కలవరిస్తున్నట్లు మూర్తి వొణికి పోయాడు.

"అబ్బా! ఎప్పుడూ ఏక్సిడెంట్లూ మీరూ. ఇక వాలంటరీ రిటైర్‌మెంట్ తీసుకోండి. కావల్సినంత వుంది. ఈ చిన్న కుటుంబానికి లేదని లేదు. మానెయ్యండి" ఆమె ఏడుస్తోంది. అతని ఆరోగ్యం యిద్దైపోతోందని దిగులు. అక్కడ ఏక్సిడెంట్స్‌లో ప్రాణాలే పోతున్నా చలించని మూర్తి ప్రాణం కోసం ఇంకా ఇంకా ఏక్సిడెంట్స్ జరగాలని కోరుకునే మూర్తిలాంటి స్వార్థపరుడి కోసం కలవరించే ప్రాణి ఒకతుంది.

ఆ ఏక్సిడెంట్ నిజంగా విద్రోహ చర్యే. ఇంజన్ డ్రైవర్ బ్రేకు దగ్గరే గుండాగి చనిపోయాడు. బండికి సిగ్నల్ ఇవ్వలేదని ప్రాణం లేని డ్రైవర్ చూడలేకపోయాడు. ఫలితం ఏక్సిడెంట్. అలాంటి రోగిష్టి డ్రైవర్‌కి ఫిట్నెస్ సర్టిఫికెట్ ఇచ్చింది ఎవరు? ఈ డాక్టర్ రావేనా? ఎంత తీసుకున్నాడు. ఆ సర్టిఫికెట్ కోసం? ఐదా? పదా? లంచగొండి వెధవ! వాడి సర్టిఫికెట్ వల్ల కోరమండల్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి ప్రమాదం.

నిన్న జరిగిన ప్రమాదం అది. ఈవాళ కలలోకి వచ్చింది. అందులో తన కూతుర్లే ప్రయాణం చేస్తున్నట్లు కల. నిజంగా వాళ్ళు ప్రమాదంలో చనిపోతే? తను భరించగలడా? నో.... ప్రమాదాలు జరగకూడదు. జరక్కూడదు.

దేశం యావత్తు తిరగబడింది. రైల్వే మినిష్టర్ కోట్లు తినేస్తున్నాడని కోర్టు మందలించింది. మందలించింది కాని జైల్లో పెట్టలేదు. న్యాయం అతని వరకూ వెళ్లదా.... నో.. ఏదో జరిగింది. భగవంతుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు. ఏదో మంత్రం వేసి ఉంటాడు.

దేశంలో రైల్లు ప్రమాదాలు జరగడం లేదు. ఎక్కడా గూడ్స్ బండయినా పడిపోవడంలేదు. వారం ..రెండు వారాలు... నెల భగవంతుడే ఆపేశాడు ఏక్సిడెంట్స్‌ని.

ఒక్క ఏక్సిడెంటూ జరగడంలేదు. గిజగిజలాడిపోతున్నారు ఏక్సిడెంట్స్ శవాల ముఠా, కాంట్రాక్టుల మీదా బతికే స్వార్థపరులు, భగవంతుడా! ఎందుకు ఏక్సిడెంట్స్‌ని ఆపేశావు? నీ దగ్గర కొస్తాను. తలనీలాలు యిస్తాను. ఒక్క ఏక్సిడెంట్.. కనీసం వారానికి వొకటి.

భగవంతుడు వీళ్ల కోరికను మన్నించలేదు. కోపం వచ్చింది కాంట్రాక్టరుకి. ఒక నిశ్చయానికి వచ్చాడు కాంట్రాక్టరు. బాగా తాగేశాడు. తాగించేశాడు.

'తుని దగ్గర ఏక్సిడెంట్ జరిగితే నలభై అడుగుల ఎత్తునున్న ట్రాక్ సమూలంగా నాశనం అయిపోతే?" కాంట్రాక్టర్ కలవరిస్తున్నాడు.

చుట్టూ తాగుతూ కూర్చున్న అతని మిత్ర బృందం అతని బాధని కలవరింపుని అర్థం చేసుకుని సానుభూతితో అతని భుజం తట్టారు.

"ఓకే బాస్ ఒక చిన్న ఏక్సిడెంటేగా? ఒకే జరిగిపోతుంది" ఇంకా ఇంకా తాగారు.

తాగుబోతుల ప్రేలాపనలు కావవి. ఎనభై ఏడుకోట్ల భారతీయుల పాలిట రాక్షసులు చేసే ప్రళయకాల హాహాకారాలు!

మర్నాడు పొద్దునే నిజంగా రైలు పడిపోయింది. తుని దగ్గరే. నలభై అడుగుల ఎత్తునున్న రైలు లైను తునా తునకలైపోయింది ట్రాక్.

విధ్వంసక చర్య.. విద్రోహ చర్య.. ఎవరు విద్రోహులు.. కమిషన్‌ని వేశారు.

మధ్యలో మూర్తికి మరో రెండు సంవత్సరాల ఉద్యోగకాలం పెరిగింది. ఎక్స్‌టెన్షన్, తృప్తిగా నవ్వుకున్నాడు మూర్తి. కాంట్రాక్టరు కూడా నవ్వుకున్నాడు. స్వార్థపరులంతా నవ్వుకున్నారు. నవ్వుకుంటూనే ఉంటారు.